

Θεωρία Χωρικού Σχεδιασμού

Διδακτική ομάδα: Ελένη Ανδρικοπούλου, Γρηγόρης Καυκαλάς
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

1^ο Μάθημα

Χωρικός Σχεδιασμός: ορισμοί και οριοθετήσεις

Εισήγηση: Γρηγόρης Καυκαλάς

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

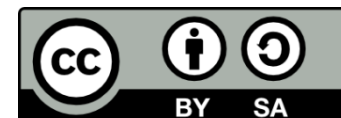

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

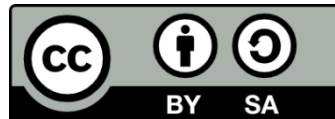

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

ΣΚΟΠΟΪ

Η παρούσα εισήγηση επιχειρεί να περιγράψει και να οριοθετήσει το επιστημονικό και επαγγελματικό πεδίο του χωρικού σχεδιασμού σε τρία διαδοχικά βήματα:

- I. Ρόλος και περιεχόμενο του χωρικού σχεδιασμού
- II. Ορισμοί του αντικειμένου του χωρικού σχεδιασμού
- III. Οριοθετήσεις του πεδίου του χωρικού σχεδιασμού

Ρόλος και Περιεχόμενο (1/4)

- Ο χωρικός σχεδιασμός, συχνά με τους όρους ‘χωροταξία’ ή ‘πολεοδομία’, εμφανίζεται όλο και συχνότερα στον καθημερινό λόγο των μέσων επικοινωνίας και τις συζητήσεις των πολιτών.
- Όπως συμβαίνει και με πολλές άλλες έννοιες που αναδύονται στην επικαιρότητα, η διεύρυνση της χρήσης ενός όρου οδηγεί πολύ εύκολα σε εκλαϊκεύσεις, υπερβολές και παρανοήσεις ως προς τον ρόλο και το πραγματικό του περιεχόμενο. Με διαφορετικό τρόπο η εννοιολογική σύγχυση εμφανίζεται και στη συζήτηση μεταξύ των κατά τεκμήριο περισσότερο ειδικών επιστημόνων.
- Χαρακτηριστικά του ρόλου και του περιεχομένου του χωρικού σχεδιασμού αποτελούν, μεταξύ άλλων, η κατάλληλη χωροθέτηση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, η ισότιμη πρόσβαση των πολιτών στις υπηρεσίες και τις υποδομές και η συνετή διαχείριση των φυσικών και πολιτιστικών πόρων.

Ρόλος και Περιεχόμενο (2/4)

- Η κατανόηση του ρόλου και του περιεχομένου του χωρικού σχεδιασμού συνδέεται με τη διττή του φύση αφενός ως επιστημονική δραστηριότητα και αφετέρου ως πολιτική πρακτική.
- Ως επιστημονική δραστηριότητα περιλαμβάνει προσεγγίσεις του πραγματικού κόσμου που εστιάζουν σε διαφορετικό βαθμό στην περιγραφή, την ερμηνεία και την πρόβλεψη των εμπειρικών φαινομένων.
- Ως πολιτική πρακτική αποτελεί συνειδητή προσπάθεια μεταβολής του πραγματικού κόσμου μέσω της εφαρμογής των επιστημονικών αποτελεσμάτων ή άλλων μέσων.
- Η σύνθεση των δυο αυτών συνιστωσών δημιουργεί εντάσεις καθώς ως πολιτική πρακτική προϋποθέτει επιλογές η τεκμηρίωση και εγκυρότητα των οποίων στηρίζεται σε πιθανολογούμενα μελλοντικά αποτελέσματα ή ηθικές αρχές και επιδιώξεις πέραν των ορίων της επιστημονικής συνιστώσας.

Ρόλος και Περιεχόμενο (3/4)

- Η διάκριση της επιστημονικής και πολιτικής συνιστώσας είναι κρίσιμη για την κατανόηση του επιστημονικού υποβάθρου του χωρικού σχεδιασμού καθώς διαφοροποιεί τις θεωρητικές ή αναλυτικές από τις συνθετικές ή εφαρμοσμένες προσεγγίσεις.
- Οι πρώτες, αποτελούν κυρίως επιστημονικές προσεγγίσεις, οι οποίες εστιάζουν στα χωρικά φαινόμενα σε μια προσπάθεια περιγραφής, ερμηνείας και πρόβλεψης της οργάνωσης του χώρου στις διάφορες κλίμακες, από την πλανητική έως το μεμονωμένο οικόπεδο.
- Οι δεύτερες, οδηγούν σε πολιτικές πρακτικές, οι οποίες χρησιμοποιούν επιστημονικές μεθόδους και τεκμηρίωση προκειμένου να μεταβάλουν την οργάνωση του χώρου προτείνοντας είτε ένα συνολικό σχέδιο είτε επιμέρους παρεμβάσεις.

Ρόλος και Περιεχόμενο (4/4)

- Ο χωρικός σχεδιασμός, η πολεοδομία και η χωροταξία, εντάσσονται καθαρά στις συνθετικές ή εφαρμοσμένες προσεγγίσεις.
- Είναι όμως πρακτικά αδύνατον να υπάρξουν χωρίς την υποστήριξη των αναλυτικών προσεγγίσεων οι οποίες παρέχουν τις έννοιες, τα δεδομένα, τις μεθόδους, τις ερμηνείες και τις προβλέψεις σχετικά με τα χωρικά φαινόμενα.
- Στην πράξη, κατά την πορεία εξέλιξης του χωρικού σχεδιασμού, οι απαραίτητες θεωρητικές ή αναλυτικές προσεγγίσεις άλλοτε αναπτύχθηκαν ενδογενώς ως μέρος του χωρικού σχεδιασμού και άλλοτε αντλήθηκαν κατά περίπτωση από άλλες επιστημονικές προσεγγίσεις.

Ορισμοί (1/5)

- Στον πρώτο τόμο της τρίτομης συλλογής κειμένων με τον τίτλο *Critical Essays in Planning Theory* (edited by J.Hillier and P.Healey, Ashgate 2008), ο χωρικός σχεδιασμός, η πολεοδομία και η χωροταξία, περιγράφονται ως εκδοχές κοινωνικο-πολιτικών θεωριών και πρακτικών που έχουν στόχο τη διαμόρφωση μιας καλύτερης κοινωνίας.
- Στην 5η έκδοση του *Dictionary of Human Geography* (edited by Gregory et al, Wiley-Blackwell 2009) τεκμηριώνεται ότι ο χωρικός σχεδιασμός, η πολεοδομία-χωροταξία ως επάγγελμα και ως πεδίο πολιτικής, προέκυψε από το πολιτικό και κοινωνικό ενδιαφέρον για τη δημόσια υγεία και ασφάλεια που κορυφώθηκε στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αιώνα.

Ορισμοί (2/5)

- Ένας ορισμός του χωρικού σχεδιασμού που αναφέρεται αρκετά συχνά και απεικονίζει τις εγγενείς δυσκολίες αποσαφήνισης του περιεχομένου και της αποστολής του διατυπώνεται στην Χάρτα της Ευρωπαϊκής Χωροταξίας (γνωστή και ως 'Torremolinos Charter'), η οποία υιοθετήθηκε το 1983 από τη Διάσκεψη των Υπουργών Χωροταξίας του Συμβουλίου της Ευρώπης (CEMAT).
- Σύμφωνα με αυτόν τον ορισμό 'η χωροταξία εκφράζει γεωγραφικά τις οικονομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές και οικολογικές πολιτικές της κοινωνίας. Είναι ταυτόχρονα, ένα επιστημονικό πεδίο, μια διοικητική τεχνική και μια πολιτική που αναπτύχθηκε ως διεπιστημονική και συνολική προσέγγιση με στόχο την ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη και τη φυσική οργάνωση του χώρου σύμφωνα με μια ενιαία στρατηγική.'

Ορισμοί (3/5)

- Σε ένα παράδειγμα από το επαγγελματικό πεδίο, η Planning Officers Society του Ηνωμένου Βασιλείου (<http://www.planningofficers.org.uk>) αναφέρει στην αρχική της διακήρυξη ότι ο χωρικός σχεδιασμός «...επιδιώκει να συμβάλει στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης σε όλα τα επίπεδα, από το εθνικό έως το τοπικό, με δίκαιο και έντιμο τρόπο που ανταποκρίνεται στις οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές προσδοκίες όλων των κοινωνικών εταίρων».
- Στη συνέχεια παρουσιάζεται μια σειρά ορισμών του περιεχομένου και των αρχών του χωρικού σχεδιασμού, που αναφέρονται κυρίως στη χωροταξία, από τη διεθνή και ελληνική βιβλιογραφία.

Ορισμοί (4/5)

Βασενχόβεν, Λ. (2007),
«Χωροταξία», στο Ελλάδα.
Το Σύγχρονο Κράτος.
Τόμος Γ: Περιβάλλον-
Θεσμοί-Οικονομία- Παιδεία,
Εκδοτικός Οργανισμός
Πάπυρος, σ. 518-532 (518)

Η δημόσια πολιτική που έχει ως αντικείμενο την οργάνωση και τον σχεδιασμό των εδαφικών ενοτήτων μεγάλης κλίμακας, πάνω από το επίπεδο των πόλεων και των οικισμών

ν. 2742/1999 «Χωροταξικός
σχεδιασμός και αειφόρος
ανάπτυξη»

Αρχές χωροταξικού σχεδιασμού:

«εξασφάλιση ισάξιων όρων διαβίωσης και ευκαιριών απασχόλησης σε όλες τις περιφέρειες της χώρας», η «βελτίωση των υποδομών στο σύνολο του εθνικού χώρου», η «διατήρηση και ανάδειξη της οικιστικής και παραγωγικής πολυμορφίας και της φυσικής ποικιλότητας στις αστικές και περιαστικές περιοχές και στην ύπαιθρο» και η «προστασία, αποκατάσταση, διατήρηση και ανάδειξη των περιοχών, οικισμών και τοπιών που διαθέτουν στοιχεία φυσικής, πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς»

«... αποτελεί τη βάση αναφοράς για το συντονισμό και την εναρμόνιση των επιμέρους πολιτικών, προγραμμάτων και επενδυτικών σχεδίων του κράτους, των δημοσίων νομικών προσώπων και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη συνοχή και ανάπτυξη του εθνικού χώρου»

Προσωπικό αρχείο

Ορισμοί (5/5)

Κυβέλου, Σ. (2010), Από τη Χωροταξία στη Χωροδιαχείριση, ΚΡΙΤΙΚΗ, σελ. 25-27

'...οργάνωση του χώρου μέσω, κυρίως, της υλοποίησης υποδομών.'

'...η δημόσια βούληση να οργανωθεί η οικονομική και ανθρώπινη γεωγραφία ενός χώρου θεωρούμενου σύμφωνα με μια ισορροπημένη ευταξία (διευθέτηση), λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα προϋπάρχοντα δεδομένα, όσο και τα ειδικά εμπόδια σε κάθε τόπο.'

'...χωρική διαχείριση ή το χωρικό management ως το σύνολο των πρακτικών με τις οποίες οι τοπικοί υπεύθυνοι προσπαθούν να αυξήσουν την ελκυστικότητα των χωρικών ενότητων τους.'

RTPI, 2010

<http://www.rtpi.org.uk/item/297/23/5/3>

Spatial planning involves twin activities:

- The management of the competing uses for space; and
- The making of places that are valued and have identity.

Spatial planning is concerned with the location and quality of social, economic and environmental changes.

It is the combination of these activities and concerns that characterise and justify the term 'spatial planning'. The use of this term also emphasises that planning is as much concerned with the spatial requirements for, and impacts of, policies - even where these do not require a 'land-use' plan - as it is with land use zonings. The interrelationships, for example, of governmental policy can only be properly demonstrated by consideration of their aggregate impacts for specific places.

Spatial planning operates at all the different possible scales of activity, from large-scale national or regional strategies to the more localised design and organisation of towns, villages and neighbourhoods.

Προσωπικό αρχείο

Οριοθετήσεις (1/11)

- Σε ένα τόσο ρευστό επιστημονικό και επαγγελματικό τοπίο, απαιτείται συστηματική προσπάθεια οριοθέτησης του πεδίου του χωρικού σχεδιασμού.
- Ειδικότερα θα πρέπει να διευκρινιστούν οι κρίσιμες οριοθετήσεις αφενός εντός του χωρικού σχεδιασμού μεταξύ της πολεοδομίας και χωροταξίας και αφετέρου εξωτερικά με τα πεδία της χωρικής (αστικής και περιφερειακής) ανάπτυξης, της προστασίας του περιβάλλοντος και της χωρικής διακυβέρνησης.
- Στα πεδία αυτά οι έννοιες και οι αντίστοιχες πρακτικές συχνά επικαλύπτονται συχνά με διαφορετικούς καθώς έχουν ως κοινό πεδίο αναφοράς την προσπάθεια προγραμματισμού και σχεδιασμού της οργάνωσης και ανάπτυξης των ανθρωπογενών δραστηριοτήτων σε συγκεκριμένες εδαφικές ενότητες.

Οριοθετήσεις (2/11)

- Η σχέση της ‘χωροταξίας’ με την ‘πολεοδομία’ είναι ιδιαίτερα στενή καθώς έχουν ιστορικά αναδυθεί από ένα κοινό πυρήνα αναγκών, αντιλήψεων και προσπαθειών με αποτέλεσμα να εμφανίζονται συχνά ενιαία ως ‘πολεοδομία-χωροταξία’.
- Παράλληλα, στο πλαίσιο αφενός της παγκοσμιοποίησης και αφετέρου της ανασύνταξης του εθνικού κράτους με ειδικότερη αναφορά στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης, αναδεικνύονται ως ιδιαίτερα κρίσιμες και οι οριοθετήσεις των σχέσεων του χωρικού σχεδιασμού με το αναβαθμισμένο ενδιαφέρον για το περιβάλλον και την προσπάθεια διαχείρισης των φυσικών πόρων με στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη, καθώς και με την αυξανόμενη σημασία της πολυεπίπεδης χωρικής διακυβέρνησης.

Οριοθετήσεις (3/11)

- Οι βασική διάκριση της πολεοδομίας από την χωροταξία ανάγεται γενικά, αν και όχι απόλυτα, στο ότι η μεν πολεοδομία εστιάζει σε εδαφικές ενότητες που αντιστοιχούν στο σύνολο ή σε μέρος ενός οικισμού ή μιας αστικής περιοχής, ενώ η χωροταξία επεκτείνει το ενδιαφέρον της σε ευρύτερες εδαφικές ενότητες που μπορεί να περιλαμβάνουν δίκτυα ή συστήματα οικισμών, ευρύτερες αστικές περιοχές, εξωαστικές ζώνες και περιοχές της υπαίθρου.
- Οι διαφορές αυτές ως προς την κλίμακα των εδαφικών ενότητων στις οποίες προσανατολίζονται οδηγούν και σε πολλές δευτερογενείς διαφορές ως προς τις έννοιες, τη μεθοδολογία και τις επιδιώξεις της πολεοδομίας και της χωροταξίας.

Οριοθετήσεις (4/11)

- Η σχέση του 'χωρικού σχεδιασμού' με την 'χωρική (αστική και περιφερειακή) ανάπτυξη' είναι λιγότερο άμεση καθώς προέρχονται από διαφορετικές κατευθύνσεις, με την χωρική ανάπτυξη να εστιάζει στις οικονομικές κυρίως συνιστώσες και διεργασίες που συντελούνται στις αντίστοιχες εδαφικές ενότητες.
- Η διάκριση του χωρικού σχεδιασμού από τη χωρική ανάπτυξη, αντίθετα από ότι συμβαίνει με τη διάκριση μεταξύ χωροταξίας και πολεοδομίας, εντοπίζεται κυρίως στα ιδιαίτερα αντικείμενα με τα οποία ασχολείται και λιγότερο στην κλίμακα των εδαφικών ενοτήτων στις οποίες αναφέρεται.
- Αντίστοιχα προκύπτουν και εδώ διαφοροποιήσεις στις επιμέρους, έννοιες, τεχνικές και μεθόδους.

Οριοθετήσεις (5/11)

- Η σχέση του χωρικού σχεδιασμού με το ευρύ φάσμα των επιστημονικών πεδίων αλλά και των εξειδικεύσεων που εστιάζουν στην κατάσταση και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος είναι ασαφής και δεν προκύπτει ζήτημα επικάλυψης ή υποκατάστασης ούτε ως προς το ιδιαίτερο αντικείμενο ούτε ως προς την κλίμακα των εδαφικών ενοτήτων.
- Μπορούν ωστόσο να εντοπιστούν πολλές συνέργειες και συμπληρωματικότητες στο βαθμό που το κύριο αντικείμενο του χωρικού σχεδιασμού οδηγεί σε προτάσεις χωρικής οργάνωσης και σε προοπτικές χωρικής ανάπτυξης που έχουν διαφορετικές συνέπειες για την κατάσταση του περιβάλλοντος.

Οριοθετήσεις (6/11)

- Η σχέση του χωρικού σχεδιασμού με την πολυ-επίπεδη χωρική διακυβέρνηση είναι συμβιωτική στο βαθμό που η δεύτερη μπορεί να επηρεάσει τις εδαφικές ενότητες με τις οποίες ασχολείται ο πρώτος, ενώ παράλληλα οι διοικητικές ρυθμίσεις και (ανα) κατανομές των αρμοδιοτήτων μπορούν να ενσωματωθούν στις προτάσεις του χωρικού σχεδιασμού και να αποτελέσουν στοιχεία του θεσμικού πλαισίου που τον συνοδεύει.
- Γενικότερα πρόκειται για μια σαφώς οριοθετημένη συμβιωτική σχέση με την έννοια ότι ο χωρικός σχεδιασμός και η χωρική διακυβέρνηση αλληλεπιδρούν καθώς ο πρώτος εστιάζει στη χωρική συνύπαρξη των ανθρώπινων δραστηριοτήτων ενώ η δεύτερη εξετάζει τις θεσμικές και πολιτικές/διοικητικές πτυχές αυτής της συνύπαρξης.

Οριοθετήσεις (7/11)

- Σε πολλές περιπτώσεις οι συνέργειες και οι επικαλύψεις ανάμεσα στην πολεοδομία και τη χωροταξία καθιστούν ανέφικτο ή/και άσκοπο το διαχωρισμό ανάμεσα τους, γεγονός που οδηγεί στη χρήση του γενικότερου όρου 'χωρικός σχεδιασμός'.
- Επιπλέον διαφοροποιήσεις προκύπτουν ανάλογα με την έμφαση στην οργάνωση, τη διακυβέρνηση, την ανάλυση, τον προγραμματισμό ή τις πολιτικές με όρους όπως, 'χωρική οργάνωση', 'χωρική διακυβέρνηση', 'χωρική ανάλυση', 'χωρικός προγραμματισμός' και 'χωρικές πολιτικές' ανεξάρτητα από την πολεοδομική ή χωροταξική κλίμακα αναφοράς.
- Σε αυτές τις περιπτώσεις το επίθετο 'χωρικός/ή' μπορεί να εξειδικεύεται ως 'αστικός/ή', 'τοπικός/ή', 'περιφερειακός/ή' επανεισάγοντας έτσι τη διαφορά κλίμακας και επαναφέροντας όπου χρειάζεται τη διάκριση πολεοδομίας και χωροταξίας.

Οριοθετήσεις (8/11)

- Ιδιαίτερα σημαντική είναι και η διάκριση του πραγματικού περιεχομένου των προτάσεων του χωρικού σχεδιασμού από τις διοικητικές πρακτικές και το νομικό πλαίσιο που διέπουν την εφαρμογή του και αποτελούν με την ευρεία έννοια το θεσμικό πλαίσιο του χωρικού σχεδιασμού.
- Εδώ αν και πρόκειται για εντελώς διακριτές σφαίρες δραστηριότητας και ευθύνης, η σύγχυση επιτείνεται καθώς συχνά ταυτίζεται ο χωρικός σχεδιασμός με τη σειρά των σχετικών με την εφαρμογή του διοικητικών και νομοθετικών φορέων και ενεργειών.
- Η αυτοτέλεια και συνέπεια του θεσμικού πλαισίου δεν θα πρέπει να συγχέεται με το γεγονός ότι η καταλληλότητα ή όχι των ρυθμίσεων και η ανάγκη αλλαγής τους δεν είναι ζητήματα που μπορούν να προκύψουν παρά μόνο από την πλευρά του χωρικού σχεδιασμού.

Οριοθετήσεις (9/11)

- Ακόμα και στην περίπτωση που ο χωρικός σχεδιασμός θα προτείνει την αυτοκατάργηση και αντικατάσταση του από ένα σύστημα διοικητικής και νομικής πρακτικής το οποίο θα λάμβανε όλες τις σχετικές αποφάσεις (πχ. μέσω κανόνων, διαβούλευσης, ενστάσεων, κλπ.) δεν καταλύεται η αυτοτέλεια των δυο διαφορετικών επιπέδων.
- Η σύγκυση μεταξύ χωρικού σχεδιασμού και του θεσμικού πλαισίου που διέπει την εφαρμογή του, έχει επαρκή βάση στο γεγονός ότι στο βαθμό που ο πρώτος προτείνει μια εικόνα μέλλοντος και ένα σύστημα σχέσεων που ρυθμίζουν τη συμβίωση των πολιτών τόσο μεταξύ τους όσο και ως προς το δομημένο και φυσικό περιβάλλον, οι διαδικασίες που διασφαλίζουν την εφαρμογή (ή παράκαμψη) αυτών των προβλέψεων και την ισότιμη αντιμετώπιση των φυσικών και θεσμικών υποκειμένων (άτομα και επιχειρήσεις) από την πλευρά της διοίκησης και της νομολογίας, ενσωματώνονται και αποτελούν οργανικό μέρος των αποτελεσμάτων του χωρικού σχεδιασμού.

Οριοθετήσεις (10/11)

- Στο πλαίσιο αυτό η συζήτηση για το θεωρητικό υπόβαθρο του χωρικού σχεδιασμού είναι διαφορετική και διακριτή από τη συζήτηση για τα συστήματα χωρικού σχεδιασμού και ανάπτυξης που έχουν υιοθετήσει οι διάφορες χώρες σε διαφορετικές ιστορικές περιόδους.
- Η διάκριση αυτή σημαίνει ότι από τη μια πλευρά ο χωρικός σχεδιασμός, με βάση μια σειρά κρίσιμων παραμέτρων, μπορεί να προτείνει συγκεκριμένα συστήματα ως καταλληλότερα και από την άλλη πλευρά τα συστήματα να διαφοροποιούνται και να εξελίσσονται με αναφορά σε συγκεκριμένες πτυχές της θεωρητικής συζήτησης και των προτάσεων του χωρικού σχεδιασμού.
- Συνοψίζοντας, ο ορισμός και οι οριοθετήσεις του πεδίου του χωρικού σχεδιασμού είναι ένα εξαιρετικά δύσκολο εγχείρημα καθώς περιλαμβάνει ανταλλαγές και επικαλύψεις ανάμεσα σε πολλά πεδία.

Οριοθετήσεις (11/11)

- Στο πλαίσιο όσων προαναφέρθηκαν ο χωρικός ο χωρικός σχεδιασμός συνδέεται με πεδία όπως η ανθρώπινη και οικονομική γεωγραφία, η οικονομική, νομική, διοικητική και πολιτική επιστήμη και γενικότερα, πολλές επιμέρους προσεγγίσεις των κοινωνικών επιστημών.
- Αντίστοιχα συνδέεται μεπολλές θετικές και τεχνικές κατευθύνσεις όπως της στατιστικής, της περιβαλλοντικής επιστήμης, της διαχείρισης υποδομών, της γεωπληροφορικής.
- Τα διαφορετικά επιστημονικά πεδία δεν χάνουν την αυτοτέλεια τους ούτε εκχωρούν τμήματα του αντικειμένου τους στον χωρικό σχεδιασμό λόγω αυτής της επικάλυψης. Άλλωστε και ο ίδιος ο 'χωρικός σχεδιασμός' διαμορφώνεται και οριοθετείται συνθέτοντας τα παραπάνω ως επιμέρους συνιστώσες ενός διακριτού επιστημονικού πεδίου αλλά και μιας αυτοτελούς επαγγελματικής πρακτικής.

Τέλος Μαθήματος

Επεξεργασία: Τάσιου Στεφάνια
Θεσσαλονίκη, Ιούλιος 2014

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

